A DOKUMENTUMOT
ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL:
FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

Fővárosi Ítélőtábla

Az ügy száma:
1.Pf.20.474/2026/6.

A felperes:
Ruszin Zsolt
8900 Zalaegerszeg, Gógánhegyi út 128.

A felperes képviselője:
Dr. Molnár Tibor Ügyvédi Iroda
4024 Debrecen, Zöldfa utca 10. B. II/12.

Az alperes:
TV2 Média Csoport Zrt.
1145 Budapest, Róna utca 174.

Az alperes képviselője:
Szabados Ügyvédi Iroda
4026 Debrecen, Péterfia utca 2. II/9.

A per tárgya:
sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:
Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:
66.P.21.505/2026/7.

A fellebbezést benyújtó fél:
felperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 88.900 (nyolcvannyolcezer-kilencszáz) forint másodfokú perköltséget és az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperes könyvelő, adótanácsadó, a Magyar Könyvelők Országos Egyesületének alelnöke; a Tisza Párt politikusa: Ruszin Szendi Romulusz unokatestvére.

[2] Az alperes a TV2 országos televíziós csatorna médiaszolgáltatója. Az alperes 2025. december 3-án a TV2 Tények című, este 18:48-kor sugárzott műsorában „Szoros a viszony a Tisza és Ukrajna között” címmel riportot közölt, amelyben elhangzott, hogy „Egy Ruszin Zsolthoz köthető cég végzi az egyik legnagyobb ukrán vállalat magyarországi társaságának a könyvvizsgálatát. A portál szerint ez jól mutatja, hogy a Ruszin családnak nemcsak politikai hanem üzleti vonalon is erős ukrán összeköttetései vannak. Az Ellenpont információi szerint Ruszin Zsolt az év eleje óta részt vesz a Tisza Párt háttérmunkájában, ahol gazdasági és adóügyi kérdésekben segíti a baloldali pártot.”

[3] A műsorszám a tenyek.hu oldalon is megjelent, azonban azt a későbbiekben onnan eltávolították.

[4] A tenyek.hu internetes sajtótermék oldalán szintén 2025. december 3-án jelent meg a: „Lebukott Ruszin Szendi Romulusz rokona, ukrán milliárdosokkal üzletel” című cikk.

[5] A felperes előzetes helyreigazítási kérelmét a Tények című műsorban elhangzott műsorszám miatt terjesztette elő; az alperes azonban helyreigazítást nem közölt.

[6] A felperes keresetében helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest a Tények című műsorban megjelent híradás miatt az alábbi tartalommal: „2025. december 3-án a Tények »Szoros a viszony a Tisza és Ukrajna között« című műsorunkban valótlanul állítottuk, hogy Ruszin Zsolt az egyik legnagyobb ukrán vállalat magyarországi társaságának a könyvvizsgálatát végzi; politikai és üzleti vonalon is erős ukrán összeköttetései lennének; év eleje óta részt vesz a Tisza Párt háttérmunkájában, ahol gazdasági és adóügyi kérdésekben segíti a baloldali pártot. A valóság ezzel szemben az, hogy a Kivi Smart Purchasing Kft. korántsem az egyik legnagyobb ukrán vállalat, amelynek könyvvizsgálatát valóban Ruszin Zsolt végzi, szakmai alapon. A Ruszin családon belül Ruszin Zsoltnak nincsenek erős ukrán összeköttetései, politikai vagy üzleti vonalon, továbbá Ruszin Zsolt nem vesz részt a Tisza Párt háttérmunkájában, gazdasági és adóügyi kérdésekben sem nyújt ott segítséget.” Perköltségét felszámította.

[7] Előadta azt is, hogy a sérelmezett műsorszám megjelenése napján a TV2 Tények weboldalán „Lebukott Ruszin Szendi Romulusz rokona, ukrán milliárdosokkal üzletel” címmel közzétett egy internetes cikket is, amely ugyancsak azt a hamis tényt állítja, mintha politikai és üzleti vonalon is erős ukrán összeköttetései lennének. Ezért kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a helyreigazító közleménynek a tenyek.hu oldalon való közzétételére is.

[8] Keresetét a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) bekezdésére alapította. Érvelése szerint a sérelmezett állítások mindegyike tényállítás. Az első közlés azért valótlan, mert a Kivi Smart Purchasing Kft. korántsem az egyik legnagyobb ukrán vállalat, hanem csupán a fogyasztási elektronikában egy feltörekvő, regionális márka. Valótlan, hogy a Ruszin családnak üzleti vonalon erős ukrán összeköttetései lennének; valótlan, hogy részt vesz a Tisza Párt háttérmunkájában, gazdasági és adóügyi kérdésekben.

[9] Az alperes ellenkérelme elsődlegesen az eljárás megszüntetésére irányult, mert a keresetlevél - korábbi visszautasítása ellenére - meg nem engedett tárgyi keresethalmazatot tartalmaz. A megfelelő elégtételadás körében az alperes nem kötelezhető elnézés kérésre, tekintettel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (6) bekezdésére.

[10] Érdemben a kereset elutasítását kérte. A felperessel egyezően akként nyilatkozott, hogy a műsorszám már nem érhető el; nem vitatta, hogy abban a felperes által megjelölt közlések elhangzottak. Hangsúlyozta, hogy a médiatartalom aktuális politikai, közéleti vitához kapcsolódott, amelynek témája a Tisza Párt ukrán kapcsolatai voltak; a téma közügy jellege

miatt a felperes tűrési kötelezettsége szélesebb. A felperes közéleti szereplő, baloldali politikai aktivista, állandó szereplője országos híradásoknak, illetve egyéb sajtóközleményeknek; politikai megnyilvánulásai miatt a személyével kapcsolatos viták széles körű közérdeklődésre tartanak számot, tűrési kötelezettsége fokozott.

[11] Az első közlés vonatkozásában a felperes kereshetőségi jogának hiányára hivatkozott; a kifejezés nem minősül tényállításnak, ha annak minősülne, az lényegtelen tévedés. A második és a harmadik közlés valós tényekből levont okszerű következtetés, ami miatt nincs helye sajtó-helyreigazításnak; a valós tényeket a közlés tartalmazza.

[12] Az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozott; a közügyekkel kapcsolatos tények, információk fokozott védelme, a média szabad tájékoztató tevékenysége miatt nem köteles bizonyítani a kifogásolt közlések valóságát akkor sem, ha azok tényállításnak minősülnek {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [25]; 34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [34]; 3002/2018. (I. 10.) AB határozat}. A közügyek vitájához tartozó tények közlése tipikusan a vélemények alapja, ezért a jogi felelősségre vonás kérdésében még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tényállítás esetében is figyelemmel kell lenni a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekére {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Az ítélkezési gyakorlat alapján azzal érvelt, hogy a való tények közlése szükségtelen a valóság félre nem érthető megértéséhez (Legfelsőbb Bíróság PK 15. számú állásfoglalás).

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. A felperest kötelezte 195.580 forint perköltség alperes javára és 31.500 forint kereseti illeték állam javára történő megfizetésére.

[14] Az alaki védekezést alaptalannak találta. Bár a Pp. 496. § (6) bekezdése alapján az alperest elégtételadásra, a valótlan állításokért elnézéskérésre kötelezni nem lehet, ám a felperes a perfelvételi tárgyaláson kijelentette, hogy ilyen tartalmú kérelme nincs. Ezáltal pótolta a Pp. 176. § (2) bekezdés *c)* pontja szerinti hiányt, ezért az eljárás megszüntetésének Pp. 240. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti feltételei nem álltak fenn. Elállásra e körben nem volt szükség, mert a tárgyi keresethalmazat tekintetében fennálló, esetlegesen utóbb észlelt hiányosság kiküszöbölése nem tehető függővé az alperes hozzájárulásától. A felperes nem foszthető meg attól a jogától, hogy egyoldalú nyilatkozatával orvosolni tudja a keresetlevelének hiányosságait olyan esetekben amikor a Pp. 176. § (2) bekezdés *c)* pontja is csupán a hiánypótlási felhívás eredménytelensége esetére teszi lehetővé a keresetlevél visszautasítását vagy utóbb az eljárás megszüntetését {Fővárosi Ítélőtábla 2.Pf.20.055/2026/9/II. számú ítélet [9] bekezdés}.

[15] A kereset érdemi vizsgálata során az Smtv. 12. § (1) bekezdését alkalmazta a törvényszék, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és PK 14. számú állásfoglalásában megfogalmazott jogértelmezési szempontokra. Az alapjogi mérlegelést az Alkotmánybíróság határozataiban foglalt megállapítások alapján végezte el {3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, Indokolás [30]-[32]}.

[16] Abból indult ki, hogy a sajtó-helyreigazítási perben kifogásolt közlések PK 12. számú állásfoglalásban előírt, a közleménynek a maga egészében történő, valóságos tartalma szerinti vizsgálatának elvégzéséhez elengedhetetlenül szükséges a sajtóközlemény egészének ismerete. A Pp. 496. § (5) bekezdés *b)* pontja ezért a felperes kötelezettségévé teszi a kifogásolt közleményt tartalmazó sajtótermék keresetlevélhez történő csatolását, ha az rendelkezésre áll.

[17] Az adott ügyben a felperes az eredetileg 66.P.23.663/2025. számon benyújtott keresetlevelében kifogásolt sajtóanyagként a tenyek.hu oldalon közzétett műsorszám címét, a felperes képmását és néhány sort tartalmazó nyomtatott oldalt csatolt. Az újabb, 2026. február

4-én benyújtott 66.P.20.531/2026. számon lajstromozott keresetlevelében ezen túlmenően egy internetes hivatkozást (linket) helyezett el. Mindezek alapján a sérelmezett műsorszám a felperes számára a keresetlevél benyújtásakor minden kétséget kizáróan rendelkezésre állt. Ennek ellenére a felperes a kifogásolt közleményt nem csatolta, hanem annak csupán egy kis részletét mellékelte, amely nem tartalmazza a sérelmezett közléseket sem. A támadott közlemény pontos tartalmának bizonyítása a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperes érdekébe tartozik; a felperes viseli a bizonyítás sikertelenségét is, míg az alperes a PK 14. számú állásfoglalás alapján a tényállítások valóságának bizonyítására köteles.

[18] A felek a perfelvétel során egyezően adták elő, hogy a sérelmezett riport az interneten már nem érhető el. Az alperes ugyanakkor a kifogásolt közlések elhangzását felhívás ellenére nem vitatta. Ezért az elsőfokú bíróság a felperesnek a sérelmezett közlések tartalmára tett tényállításait a Pp. 266. § (1) bekezdése alapján valósnak fogadta el és tényként állapította meg. Ez azonban nem tette lehetővé az egyes kifogásolt közléseknek a PK 12. számú állásfoglalás szerinti vizsgálatát; azt a törvényszék a sajtóközlemény teljes tartalmának ismerete nélkül nem tudta elvégezni.

[19] Ezért az elsőfokú bíróság nem tudott megalapozottan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a felperes által sérelmezett közlések a PK 12. számú állásfoglalásban megjelölt követelményekre figyelemmel a sajtóközlemény egészének tartalma szerint valóban tényállításnak minősülnek-e, vagy azok újságírói következtetések, melyek véleményként értékelendőek. Az alkotmányossági vizsgálat sem volt elvégezhető az Alkotmánybíróság alperes által hivatkozott határozataiban megfogalmazottak szerint.

[20] Az elsőfokú bíróság megállapította azt is, hogy első és második közlés – pusztán azok ismeretében – véleménynyilvánítás. Az a körülmény, hogy a felperes által megjelölt gazdasági társaság a legnagyobb ukrán vállalatok közé tartozik-e vagy csupán egy feltörekvő, regionális márka, illetve az, hogy a Ruszin családnak üzleti vonalon „erős” ukrán összeköttetései vannak, vagy ezek az üzleti kapcsolatok „kevésbé erősek”, olyan szubjektív értékítélet, amely nem lehet bizonyítás tárgya, annak valóságát nem lehet igazolni. Az első kijelentés a felperest név szerint megjelöli, ezért a kereshetőségi jog hiányára vonatkozó védekezés alaptalan.

[21] Tényállításként a rendelkezésre álló adatok szerint kizárólag a „Ruszin Zsolt év eleje óta részt vesz a Tisza Párt háttérmunkájában, ahol gazdasági és adóügyi kérdésekben segíti a baloldali pártot.” közlés minősülhetne, az egyéb alkotmányossági követelmények fennállása esetén. Mivel az érdemi vizsgálat a sajtóközlemény ismeretének hiányában nem volt elvégezhető, a törvényszék a teljes keresetet elutasította.

[22] A pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése alapján kötelezte a kereseti illetéknek és az alperes perköltségének megfizetésére, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § (2) bekezdésére, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés *f)* pontjára.

[23] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes helyreigazítás közzétételére kötelezését és perköltségben marasztalását kérte. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[24] Érvelése szerint az érdemi döntés sérti a felperes jogait. A Pp. 496. § (5) bekezdés *b)* pontja értelmében csatolni kell a kifogásolt közleményt tartalmazó sajtóterméket, ha az rendelkezésre áll. A kereseti kérelem benyújtásakor azonban az alperes már elérhetetlenné tette a per tárgyát képező közleményt.

[25] Ennek ellenére az alperes a tárgyalást megelőzően keletkezett iratokban, ellenkérelmében és a tárgyaláson tett nyilatkozatában a kereseti kérelemben leírt tartalommal egyezően ismerte el a kifogásolt közleményt. A Pp. 265. § rendelkezéseivel összhangban ez is bizonyíték a közlemény tartalmára vonatkozóan.

[26] A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 155. § (10) bekezdése alapján a TV2 alperes köteles a műsorszámait lekérhető médiaszolgáltatás esetén az elérhetővé tétel utolsó napját követő hatvan napig megőrizni. Jogvita vagy hatósági eljárás esetén ez a megőrzési idő az eljárás jogerős lezárását követő egy évre meghosszabbodik. A törlés tehát nem egyszerűen „technikai hiba”, hanem jogszabálysértő és felróható magatartás volt.

[27] A Pp. 266. § (1) bekezdésére is tekintettel az elsőfokú bíróságnak az alperes terhére kellett volna értékelnie a bizonyítás megnehezítését, nem pedig a felperes hátrányára; a bizonyítási eszköz megsemmisülése az alperesnek felróható volt.

[28] Kifogásolta a fellebbező, hogy a törvényszék nem kérdezte ki az alperest arról, hogy miért törölte a közleményt a per folyamatban léte ellenére.

[29] Sérelmezte az ítélet indokolásának [1] bekezdésében foglaltakat, mert ezek a kérdések nem képezték a per tárgyát, nem folyt rájuk bizonyítás. Az, hogy a felperes Ruszin Szendi Romulusz unokatestvére, nem alapozza meg a bíróság megállapításait. A felperes nem volt politikus, most sem az. A felperes a peres eljárás során és jelenleg is egy független, autonóm adószakértő, könyvvizsgáló, szakíró szakember, akivel szemben az alperes valótlan tényeket állított.

[30] Az elsőfokú ítélet [14] bekezdésében írtakkal sem értett egyet a fellebbező. Előadta, hogy először személyesen kérte a sajtó-helyreigazítás közzétételét, erről levelezést folytatott az alperessel, aki addig halogatta a döntést, hogy mire a felperes jogi képviselője útján is előterjesztette a sajtó-helyreigazítási keresetét, a sérelmezett közleményt (videót) az alperes elérthetetlenné tette.

[31] Az ítéleti indokolás [15] bekezdésében foglaltakat vitatta; iratellenes az a megállapítás, hogy a kifogásolt közleményt a keresetlevél benyújtásakor már nem lehetett elérni csak azt a részletet, melyet felperes csatolt.

[32] Megítélése szerint az érdemi döntés indokolásának [14], [15], [16] bekezdésében megfogalmazottak ellentmondásban vannak egymással. A törvényszék egyszerre mondja ki, hogy a felperes által állított közlések tartalmát tényként elfogadja (Pp. 266. §); ugyanakkor arra hivatkozik, hogy nem tudja megítélni a közlés tartalmát, mert nincs meg a videó. Ez az érvelés logikailag és jogilag is ellentmondás.

[33] Az elsőfokú ítélet [18] bekezdésével összefüggésben sérelmezte, hogy a teljes sajtóközlemény hiányát a törvényszék a felperes terhére értékelte. Ez az érvelés azért nem fogadható el, mert az alperes határozottan nyilatkozott arról, hogy a felperes által a keresetében leírt kifogásolt közlemény hangzott el. Ezért a bíróságnak lehetősége volt arra, hogy a sérelmezett közléseket teljes egészében megítélje.

[34] Az ítéleti indokolás [19], [20] bekezdésében tévesen minősítette az elsőfokú bíróság véleménynek azt az állítást, mely szerint az alperes által a közleményben említett vállalat az egyik legnagyobb ukrán vállalat. Ezt tényszerűen, éves árbevétel, foglalkoztatottak száma és a mérlegadatok alapján minden további nélkül lehet bizonyítani. Az az állítás is bizonyítható, hogy a Ruszin családnak üzleti vonalon „erős” ukrán összeköttetései vannak; szükséges, hogy az alperes konkrétan megnevezze azokat az üzleti köröket, melyekre állítását alapozza.

[35] Az elsőfokú bíróság az indokolás fenti két bekezdésében és a [21] bekezdésben elvégezte a

közlemény értékelését.

[36] Az alperes elismerte, hogy a https://tenyek.hu/video/szoros-a-viszony-a-tisza-es-ukrajna-kozott-2 címről eltűnt kiemelt videó létezett, azt a kereset beadásakor elérhetetlenné tette. A https://tenyek.hu/cimke/ruszin-zsolt cikk továbbra is elérhető ezen a linken.

[37] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és a felperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

[38] A Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását ismertetve hangsúlyozta, hogy a sajtóközlemény egészének ismerete elengedhetetlenül szükséges a kifogásolt közlések értelmezéséhez. Ezzel összefüggésben a Pp. 496. § (5) bekezdés *b)* pontja a felperes kötelezettségévé teszi a kifogásolt közleményt tartalmazó sajtótermék keresetlevélhez történő csatolását, ha az rendelkezésre áll.

[39] Kiemelte, hogy a felperes állításával ellentétben a keresetlevél, és a többi beadvány sem tartalmazza a kifogásolt közlés teljes szövegét.

[40] Az, hogy a sérelmezett közlés az interneten nem érhető el, nem jogszabálysértő, és az alperesnek nem felróható, mivel az Mttv. szerinti megőrzési határidő a törlés időpontjában már eltelt. Mindemellett az Mttv. rendelkezéseinek esetleges megsértése nem vizsgálható és nem bír jelentőséggel a sajtó-helyreigazítás iránt indított eljárásban. Az Mttv. sérelmére hivatkozás azért sem vizsgálható, mert erre vonatkozó érveit csak a másodfokú eljárásban adta elő a felperes. Nincs jelentősége a tartalomtörlés indokának sem.

[41] Értelmezése szerint az elsőfokú bíróság nem tett olyan megállapítást, hogy a felperes politikus lenne. Az érdemi döntés indokolása ellentmondást nem tartalmaz, mert a kifogásolt közlések és az azokat tartalmazó teljes műsorszám (médiatartalom) szövege nem azonos.

[42] A felek között kizárólag a kifogásolt közlések tartalma és közzététele nem volt vitás. A teljes műsorszám tartalma az elsőfokú eljárás során szóba sem jött, mert a felperes azt nem csatolta, és annak szövegét sem ismertette a keresetlevélben annak ellenére, hogy a tartalmat nyilvánvalóan ismerte, és utólag is lehetősége lett volna annak rögzítésére.

[43] A törvényszék a PK 12. számú állásfoglalás megállapításaihoz illeszkedve helyesen jutott arra, hogy a kifogásolt közlések egyébként sem minősülnek tényállításnak; a kereset ez okból is alaptalan.

[44] A fellebbezés alaptalan.

[45] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat teljes terjedelmében érintette a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között [Pp. 370. § (1) bekezdés]. A Fővárosi Ítélőtábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[46] Az ítélőtábla a fellebbezési kérelemben és ellenkérelemben foglaltakra tekintettel megváltoztatta a fellebbezési kérelmek vizsgálatának sorrendjét, mivel azokat a felperes eshetőlegesen terjesztette elő, így az elbírálás kért sorrendje a másodfokú bíróságot – a Pp. 233. § (1) bekezdésére is figyelemmel – nem kötötte. A felperes másodlagos kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását célozta. Maga sem jelölt meg, és a Fővárosi Ítélőtábla sem észlelt azonban a Pp. 369. § (1) bekezdése szerinti felülbírálat során olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet Pp. 380. §-a szerinti kötelező vagy Pp. 381. §-a szerinti mérlegelhető okból történő hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[47] Az elsődleges jogorvoslati kérelem elbírálása során az ítélőtábla a Pp. 369. § (3) bekezdés *a)*

pontja alapján eljárva vizsgálta az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezésben kifogásolt tényállási elemeket.

[48] Alaptalanul sérelmezte a felperes az ítéleti indokolás [1] bekezdésében foglalt megállapításokat. Az elsőfokú bíróság a felperes személyét bemutató kijelentéseket a jogi képviselő 2026. június 11-i tárgyaláson elhangzott nyilatkozatával egyezően szerepeltette érdemi döntésében (Fővárosi Törvényszék 66.P.21.505/2026/6. számú tárgyalási jegyzőkönyv).

[49] A fellebbező az elsőfokú bíróság jogi következtetéseinek helyességét is vitatta, a tények másként minősítését kérte, ezért az ítélőtábla a Pp. 369. § (3) bekezdés *c)* pontja szerinti felülbírálatot is elvégezte. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az irányadó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával döntött a keresetről, és az ítélkezési gyakorlathoz illeszkedően, az Alkotmánybíróság jogértelmezési szempontjait figyelembe véve hozta meg ítéletét.

[50] Az ügy jogi megítélését tekintve az ítélőtábla a következő alkotmányos szempontoknak tulajdonított jelentőséget.

[51] Az elsőfokú bíróság által is felhívott Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a sajtóban megjelenő tartalmak értékelésénél azt kell kiindulópontnak tekinteni, hogy a felperest ért sérelem valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető tény állításával, híreszteléséével valósulhat meg. Nem lehet ugyanakkor sajtó-helyreigazítás alapja véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat. Ezek vonatkozásában legfeljebb az vizsgálható, hogy a közléseknek van-e valós ténybeli alapjuk.

[52] A sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálása szempontjából jelentősége van annak, hogy a kifogásolt közlések milyen szövegkörnyezetben találhatóak, és az írás tartalma a közügyek megvitatásához kapcsolódik-e. Az Alkotmánybíróság gyakorlata ugyanis egységes abban, hogy a közéleti közlésekhez fokozottabb alaptörvényi védelem kapcsolódik {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[53] A megszólalás jogi megítélésénél – ugyancsak az Alkotmánybíróság által alakított gyakorlat szerint – különbséget kell tenni a tények állítása és az értékítéletek között. „A megkülönböztetés alapja, hogy vélemények esetében a hamisság bizonyítása értelmezhetetlen, a bizonyíthatóan hamis tények azonban önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}. Ebből következően pedig „[a] véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.

[54] Az Alkotmánybíróság mércéje szerint az értékítélet és a személyes meggyőződést közvetítő vélemény mindaddig, amíg összefüggésben áll a közüggyel és nem gyalázkodó, attól függetlenül élvezi a véleményszabadság alkotmányos oltalmát, hogy helyes vagy helytelen, tetsző, vagy nem tetsző, értékes vagy értéktelen gondolatokat tükröz.

[55] A szabad véleménynyilvánítás korlátainak adott esetre vonatkozó meghatározásánál figyelemmel kell lenni a 3329/2017. (XII. 8.) és 13/2014. (IV. 18.) AB határozatokban kialakított tesztre. Ennek során a 3329/2017. (XII. 8.) AB határozat indokolásának [30–32] bekezdései irányadóak, amit az elsőfokú bíróság is bemutatott ítéletének indokolásában.

[56] A jogvita elbírálásánál jelentősek továbbá a sajtó-helyreigazítási perekben érvényesülő alábbi szempontok.

[57] Az elsőfokú bíróság az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján, az ítélkezési gyakorlatot is szem előtt tartva helyesen indult ki abból, hogy a sérelmezett kijelentéseket a szöveg

összefüggéseinek ismeretében kell értékelni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3., Pfv.20685/2021/4., Pfv.20619/2021/4., Pfv.21483/2021/5. számú határozatai).

[58] A helyreigazításra irányuló keresetnél a bíróságnak minden esetben értelmeznie kell a vonatkozó szövegelemeket abból a szempontból, hogy a kérelem alapjául szolgáló tartalom tényállítás vagy való tény hamis színben feltüntetése-e. Amennyiben egyiknek sem minősül, a helyreigazítási kérelemnek törvényi akadálya van: nem teljesülnek maradéktalanul az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételek. Ennek megítélése pedig olyan jogkérdés, amelynek eldöntése nem a felek perfelvételi nyilatkozataitól (a keresettől és az ellenkérelemtől) függ, és amely jogkérdés tisztázása nélkül a kereset teljesítéséről sem lehet határozni. Értékítélet vagy olyan közlés esetén ugyanis, amely nem az Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint minősül, helyreigazításnak nincs helye.

[59] Az ítélkezési gyakorlat szerint a vitatott közlemény értelmezésénél tekintettel kell lenni a társadalmi közfelfogásra is, vagyis arra, hogy az átlagos befogadó a közöltekből milyen okszerű következtetésre juthat (a Kúria Pfv.20394/2019/3. számú határozata). Az átlagolvasó a szöveget nem az egyes részletekre koncentrálva, azok részletező elemzésébe bocsátkozva, hanem jellemzően egyszer és egészében olvassa. Nem törekszik a szöveg alaposabb elemzésére, a tartalom meghatározásánál leegyszerűsítést alkalmaz. Figyelembe veszi a teljes szövegkörnyezetet, a szavaknak hétköznapi jelentést tulajdonít és jellemzően az érdektelen kívülálló nézőpontjából, összbenyomása alapján értékeli a közölteket. Mindemellett az átlagolvasó a provokatív, erőteljes kifejezéseket képes úgy megítélni, hogy mentes marad azoknak a mondanivalót eltúlzó, illetve azt jelentéktelenítő hatásától is.

[60] Az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg, hogy a keresetben kifogásolt közlések vizsgálatához, fenti értelmezési szempontokhoz igazodó minősítéséhez, az alapjogi mérlegelés elvégzéséhez elengedhetetlenül szükséges a teljes sajtóközlemény tartalmának megismerése. A Pp. 496. § (5) bekezdés *b)* pontjának rendelkezését, a bizonyítatlanság jogkövetkezményeit is helyesen alkalmazta a törvényszék. A Pp. rendelkezése a felperes kötelezettségévé teszi a kifogásolt közleményt tartalmazó sajtótermék csatolását, ha az rendelkezésre áll; vita esetén ugyanis a felperesnek kell bizonyítania a sajtóközlemény tartalmát, figyelemmel a Pp. 265. § (1) bekezdésére.

[61] Az adott ügyben – a fellebbezésben foglaltakkal ellentétben – nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy a kereset benyújtásakor nem állt a felperes rendelkezésére az alperes tudósítása. A felperes ilyen tartalmú nyilatkozatot nem tett; a keresetlevél 2025. december 18-i előterjesztését követően csak a 2026. június 11-i perfelvételi tárgyaláson vált egyértelművé, hogy a támadott riport a felperes által megadott hivatkozáson már nem érhető el.

[62] A jogvita érdemi elbírálása során nem volt annak jelentősége, hogy a sajtóközleményt az alperes milyen okból és körülmények között távolította el, és eljárásával megsértette-e az Mttv. rendelkezéseit. Az elsőfokú bíróság nem a felperes „hátrányára” értékelte a fellebbező által az alperes felróható eljárásnak minősített magatartását, hanem a Pp. bizonyítási kötelezettségre vonatkozó szabályait alkalmazta, helyesen.

[63] A felperes a Pp. 266. § (1) bekezdésének rendelkezése alapján sem mentesülhet a teljes tudósítás tartalmának bizonyítására vonatkozó kötelezettsége alól, mert a kifogásolt közlések megjelenését érintő alperesi elismerés folytán nem válik lehetővé a már ismertetett alkotmányossági szempontoknak megfelelő értelmezés.

[64] Nem ellentmondásosak az elsőfokú bíróságnak az ítéleti indokolás [19-20] bekezdésében foglalt megállapításai. A törvényszék egyértelműen azért utasította el a keresetet, mert a sérelmezett közlések érdemi, alapjogi vizsgálatát, értelmezését a sajtóanyag teljes tartalmának ismerete nélkül nem tudta elvégezni. A keresetben kifogásolt, szövegösszefüggésekből kiragadott kijelentések mikénti minősülésére vonatkozó feltételes, a teljes tartalom ismeretének hiányában tett megállapítások a kereset elutasításának csupán kiegészítő indokaiként tekinthetők.

[65] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[66] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 364. § utaló rendelkezése szerint irányadó Pp. 81. § (1), (2) bekezdése, 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek összegét az Ükr. 3. § (2) bekezdése alapján határozta meg 5 munkaóra és 14.000 forint + áfa óradíj alapulvételével.

[67] A tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett 48.000 forint fellebbezési illeték megtérítésére a pervesztes felperest kötelezte a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése, a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, az Itv. 39. § (3) bekezdés *c)* pontjában, 46. § (1) bekezdésében, valamint a 62. § (1) bekezdés *f)* pontjában foglaltakra tekintettel.

[68] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítélőtáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[69] A másodfokú bíróság tájékoztatja a felperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesz eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2026. október 6.

Dr. Stecbauer Anita s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

Dr. Csonka Balázs s.k.
bíró